

„EDINOST“
Izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob torekih, četrtekih in sobotah. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane: za jeden mesec . f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri mesece . . . 3.— „ „ . . . 4.50 za pol leta . . . 6.— „ „ . . . 9.— za vsa leta . . . 12.— „ „ . . . 18.— Naročnino je plačevati naprej na naročbo brez priložene naročnine se uprava ne ozira. Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 3 nvč. izven Trsta po 4 nvč.

EDINOST

Oglaš se računa po tarifi v petitu; za naslove s debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu ulice Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema *aprazništvo* ulice Molino piccolo št. 8, II. nadst. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst. Odprto rokloza Goje so proste poštnino.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„Edinost je moč“.

VABILO
na javni narodni shod,
ki ju sklicuje pol. društvo „Edinost“
v prostorih gosp. Mat. Prašerna št. 67 v Rocolu.
danes v torek dne 8. t. m. ob 3¹/₂ uri popoldne.

Dnevni red:

1. Nagovor predsednika.
2. Utemeljevanje resolucije radi osnutja okrajnega glavarstva za tržaško okolico.
3. Eventuelni predlogi.

Tržaški in okoličanski Slovenci!

Sedaj Vam je prilika, da pokažete svoje zanimanje za javne stvari Vaše občine, in po tem takem tudi za svoj lastni blagor. Vsakemu bode prilika, da pove, kar mu je na srcu. Politično društvo „Edinost“ sklicuje zaporedoma shode po okolici, a okoličanom je dolžnost, da se v velikem številu udeležijo teh shodov in da posežejo tudi v razpravo, kajti le tako izvedo bodoči poslanci, česa želi in zahteva ljudstvo.

Odbor političnega društva „Edinost“.

Javni shod

polit. društva „Edinost“ dne 6. decembra 1896.
pri sv. Mariji Magdaleni spodnji.

Shod je otvoril predsednik političnega društva „Edinost“, prof. Mandič, ob 4. uri pop. Najpristneje je pozdravil zborovalce v imenu pol. društva „Edinost“ — one, ki so bili v sobani in tudi one, ki so sloneli ob oknih, ker je bila sobana veliko premala za toliko število ljudij.

Naloga političnega društva „Edinost“ — tako je rekel govornik — je dvojna: boriti se mu je za naša politična in narodna prava, zajedno pa tudi za povzdigo gmotnega stanja našega. To nalogo mora vsi tržaški Slovenci in okoličani, kolikor za vso Istro. Mi moramo zahtevati pravice svojemu jeziku povsod: na magistratu, pri vladi in pri ministerstvu. To smemo zahtevati, ker nam gredo jednake pravice kakor vsem drugim. Mi moramo zahtevati pravice našemu slovenskemu jeziku v šolah, uradih, in sploh v vsem vnanjem delovanju cesarskih oblasti. Priberiti moramo popolno enakopravnost našemu slovenskemu jeziku. — Vsporedno s to borbo pa moramo tudi skrbeti za povzdigo materialnega blagostanja našega ljud-

stva. Gledati moramo, da ima naše ljudstvo dobre pitne vode, dobrih cest in poti; da dobiva potrebne punka in vsposobuje za racionalno kmetijstvo in gospodarstvo.

Te naše potrebe smo jeli krepko povdarjati posebno v zadnji čas. Današnji shod je že IX., kar jih je pol. društvo „Edinost“ priredilo zaporedoma. Na vseh teh shodih so bile predlagane in tudi vsprejete razne resolucije, zahtevajoče, da se pomore našemu ljudstvu v materialnem pogledu, in da se mu da do pristojne politične in narodne prava. Nekoliko tacih resolucij vam predložimo tudi danes in želimo, da jih i vi vsprejmete soglasno (Klici: Hočemo! Hočemo!). Tudi vi se morate pridružiti zahtevi, da se odpomore nedostatkom, na katerih trpimo. Ako bomo vsi zahtevali zlošno in nedužno, vlada ne bode mogla prezirati našega glasu in bode morala zadovoljiti našim željam in zahtevam. (Pohvala.)

Najvažnejša resolucija teh shodov je ona, ki zahteva, da se osnuje posebno okrajno glavarstvo za okolico tržaško. Sedaj opravlja mestni magistrat razne posle pol. oblasti; ako dobimo okrajno glavarstvo, opravljal bode te posle slavna vlada sama. Ker pa smo uverjeni, da bi bilo to le na korist

okolice, priporočamo to resolucijo pravim in pristnim prepričanjem. (Živio-klici.)

Predno preidemo na dnevni red, predstaviti mi je zastopnika oblasti, g. višega komisarja dra. Mahkovca. (Demonstrativno ploskanje.) In potem mi je predstaviti navzoča deželna poslanca, oziroma mestna svetovalca Fr. Dollenza in Vatovca. (Živela!)

Sedaj pa prosim g. dra. Gregorina, da prične se svojimi pojasnili o resoluciji za osnutje okrajnega glavarstva.

Dr. Gregorin — pristno pozdravljen — je, kakor na drugih dosedanjih shodih, pojasnjeval o poslih občine toliko v lastnem, kolikor v prenesenem delokrogu. Govornik je praktičnimi zgledi dokazoval važnost opravi poslednje omenjenega delokroga ter je dokazoval, kolike koristi bi bilo za okolico v narodnem, duševnem in gmotnem pogledu, ako bi te posle opravljal oblast, ki bi bila nepristranska in objektivna do vseh. — Sosebno je prvdarjal to gledé opravi politične oblasti o času volitev, o iztirjevanju davkov, o kaznovanju političnih prestopkov. Pravico iztirjevanja davkov je vlada že odvzela mestnemu magistratu. Kaj je rečeno s tem? Gotovo le to, da vlada ni imela več zaupanja do magistrata. Ako pa nima zaupanja, potem bi bilo le logično, da bi mu odvzela še druge posle prenesenega delokroga. A ravno to smo zahtevali na vseh dosedanjih shodih. Osnutje okr. glavarstva bi bilo za nas jako važno, da se nekoliko oddahnemo v zavesti, da imamo nad seboj nepristransko oblast in da se okrepimo za nadaljnje borbe v dosego vseh naših pravic. Vi veste, da mi ne želimo slabega Italijanom; da ne zahtevamo, da bi bili oni prikrajšani ni za jeden sam las. Mi zahtevamo le to, da se jednako postopa z nami in žnjimi, ker vemo, da je slovenski okoličan solastnik te zemlje. (Viharno pritrdjevanje.) Tudi krepka roka okoličana se je morala gibati, da so nastale one velike palače po mestu. Ako pa ste pomagali zidati, potem ste tudi solastniki tega mesta. Ako pa so Slovenci solastniki tega ozemlja, bilo bi neumno od nas, ako bi zahtevali, da naj se ločimo od Trsta. Ne, mi hočemo ostati v Trstu,

sploh ljudje... ljudje so različni. Moj ded Velimir je bil dober človek... kaj, pope?*

Dasi pop njegovega deda nikdar ni poznal, vendar je slovesno zatrdil, da takega človeka ni v vsej Srbiji več in ga tudi več ne bode.

„A jaz... no, saj veš... kakor človek... no, malo zanikaren sem... da, da, zanikaren.“

„Ne govori takó, Stojadin, ti si še danes prvi v vasi.“

Zopet se je iz temnega kota oglašil vzdih in zopet je Stojadin izpraznil čašo.

„Ti si prvi v vasi, Stojadin, in takoj za teboj je naš sodnik Bogosav, in tako sta oba prva. Zato si morata biti pa tudi dobra prijatelja. On ima sina, ti imaš hčer, lep parček!“

„Da, da, Stojana... srčece... dete moje!“

„Zato se tudi spodobí, da gledaš, da jo pre-skrbiš, in kje najdeš boljše prilike, nego da jo daš sodnika Bogosava Mirku?“

„No, veš... dal bi mu jo, a sedaj sem plačal že jedno oko (Oka = blizo dva litra.) vina.“

Gostilničar se je nasmejal.

„Zato pa moraš tudi Stojno dati Mirku.“

„Stojno, Stojno?“ je ponavljal Stojadin.

(Príde še.)

PODLISTEK

Krivoseška gostilna.

Srbaki spisal Gjuró Jakšić; preložil A. B.

„Sicer sta pa moja in zadnji groš potrošim, da jima ugodim“. Potem je pop pogledal sodnika in nato Stojadina. „Zakaj pa ti še čakaš, Stojadin, he? Tvoja Stojna je tudi že za možitev!“

Starcu je obstal v grlu založaj mesa, kate-rega je hotel požreti ravnokar. Na pomoč je vzel čašo vina, da ga poplahne, a zaletelo se mu je in nekaj minut je minolo, predno se je odkašljaj ter, kakor nevedno, nerazumljivo odgovoril popu:

„No, saj veš, pope, čas je. Moje dete je. Človek se stara... Ima tudi dolgove! Oj, sodišče! Glej, pa naj pride še druga pristojbina, a zraven stari stroški! No, naj pride, kakor je božja volja!“

Mislil se mu niso več vezale. Vse, kar je doživel, kar ga je težilo, česar se je bal, česar se je nadejal — vse to se mu je motalo po glavi, kakor nekaj vrtnice, brez lica in podobe. V tej zmešnjavi je bila morda še iskrica razuma, gotovo pa čustva, le da si svojih čutil ni mogel razjasniti sam, niti ni vedel, odkod in kako so mu zašla v prsi.

Kar ni moglo toliko žganja, to so storile dve tri čaše negotinskega vina. Stojadin je bil pijan kakor batina.

„Sedaj je čas“, je velel pop ter pomenljivo pogledal sodnika in cincarja. Potem pa je z jednim samim pogledom preiskal vso gostilno in ko je menil, da se je uveril, da razven njih štirih ni nikogar v pričo, dvignil je čašo, da trči s Stojadinom:

„Da te Bog poživi Stojadin! Kar bi se moralo zgoditi letos na jesen, zgodi se lahko tudi nočoj. In Stojna je devojka, kakor si jo človek le želeči more. Čemu bi čakal, da pride v leta in ljudje pričnó glave stikati in govorčiti zaradi nje?“

Stojadin je izpil čašo in motnimi očmi pogledal popa, odgovoril pa ni. Le iz temnega ozadja, iz gostilniškega kota, se je slišalo, kako je vzdihnil nekdo. Vsi so pogledali v tisto stran, kjer je prej sedel stari, a uzrli niso nikogar. Čisto mirno je bilo tam v temi, celó bistro oči gostilničarjeve niso mogle spoznati nikogar.

„Sicer pa mislim“, je nadaljeval pop, „da smo tu čisto med sabo, sami dobri prijatelji, dobri ljudje. Ali ni res, Stojadin?“

„No, saj veš... dobri ljudje... kakor so že

toda ne v razmerju dosedanjem, ampak kakor jednokopravni in spoštovani meščani in državljani. (Vsestransko pritrdjevanje.)

Razmerje, kakor je bilo do sedaj, seveda ne sme ostati. Ravno vi Magdalenčani veste prav dobro, v kakih razmerah smo živeli do sedaj. Vi bi krvavo potrebovali šole. In prosili ste za tako šolo. A kaj so vam hoteli dati? „Šintarja!“ (Hrupna veselost.) Torej „šintarja“ namesto šole. To že ni več odrekanje pravice in jednakopravnosti, ampak to se pravi — za norca imeti! Le vaši krepki in hvalevredni enerziji se je zahvaliti, da je zaspalo to šintarsko vprašanje (Ponovna veselost) in da se menda ne vzbudi več. Mar ni zadosti, da imate tu pred sabo pokopališča, a sedaj naj bi dobili še konjederca namesto — šole. (Vsklikanje in pojavi ogorčenja.)

Prepričani bodite, da mi ne delamo na vašo škodo, ampak da vam hočemo le koristiti v duševnem in materialnem pogledu. Hočemo, da vam dajo potrebnih šol, da se naš jezik spoštuje po uradih, in da se bode skrbelo za povzdigo vašega gospodarskega stanja. S kratka: hočemo, da se bode postopalo z vami, kakor z drugimi občani. Strašijo vas z gospodarskimi težavami, ako ne boste molčali. Vprašam vas: ali niso že do sedaj storili vse, kar je bilo v njihovi moči, da bi vas ugonobili gospodarski. Ako vas niso popolnoma ugonobili, vas niso le zato, ker vas niso mogli. Kar vam dajo, vam morajo dati. Bolj škoditi vam ne morejo, kakor vam dosedaj. Dalje ne morejo iti že zato ne, ker mesto ne more shajati brez okolice. Na njih zatrjevanja, da je okolica le breme mestu, bi jih lahko vprašali: Ako ti je to toli težko breme, drago mesto tržaško, zakaj pa ne pustiš okolice od sebe? (Klici: Tako je!) In oni ne izpuste okolice, ker vedo, da da jim je ista le na korist. No, to bi pogledali slovenskega poslanca, ki bi stavil predlog, da naj se prepusti okolici samouprava! Oni vas rabijo in zato se bojijo, da bi kedaj utegnili priti do ločitve. In ker se bojijo, zato vas strašijo. Laž je, da so le okoličani odvisni od meščanov; res pa je, da so potrebni eden drugemu. Mar bodo hodili v Italijo po salato? (Veselost!) To je povsod tako: mesto je odvisno od naroda, živečega v njega okolici. Oni strašijo in le žal, da so se okoličani dali strahiti do sedaj. Da se okoličani v prejšnjih časih ne bi bili dali tako plašiti, danes bi imelo mesto tržaško vse drugačno lice. Zato pa bodite pogumni vi in nastopajte krepko! Oni vas ne morejo ugonobiti, ako se vi znate braniti. Konečna zmaga mora biti na naši strani. Priporočam vam torej toplo, da vsprejmete dotično resolucijo, ki se vam predloži. (Pride še.)

O našem državnem gospodarstvu.

V seji poslanske zbornice dne 2. decembra je bila na dnevnem redu razprava o poročilih proračunskega odseka o centralnem zaključku računov našega državnega gospodarstva za leta 1892. in 1893. K temu predmetu je nastopno spregovoril posl. dr. Laginja:

Visoka zbornica! Prišlo je v navado, da se brez razprave, brez hvale in brez graje, prehaja preko zaključkov računov našega državnega gospodarstva; navadno se vsprejema predlog proračunskega odseka, da odobrava je mlijemo na znanje računske zaključke ter da dajemo absolutorij c. k. vladi.

Ako pa vendar govorim o tem predmetu, ne storim tega morda zato, da bi izrekel veliko hvalo ali veliko grajo o tem, kakor izgledajo naši računski zaključki, še manje pa zato, da bi predlagal, da naj se odreče absolutorij, kajti to bi bilo istotako izrazito opozicijsko stališče, kakor n. pr. brezpogojno odklanjanje proračuna, o katerem predlogu bi se mi pa utegnili dogoditi nesreča, da ostanem osamljen z istim, ako ne bi bilo tu morda navzočih malo število nekaterih gospodov, a jaz nisem še v takem prijateljstvu z visoko vlado, da bi jej hotel napraviti tako zadoščenje.

Oba predložena zaključka o računih nam kažeta, v primeri s proračunom, za nekaj čez 60 milijonov večje dohodke; to je vsakako jako razveseljivo dejstvo in nikdo od nas ne more zahtevati od g. finančnega ministra, da bi zaustavil prihodke v tistem hipu, ko se je pričel med

letom, da so že doseženi dohodki, določeni v proračunu.

Toda dejstvo, da sklepamo s prebitkom 60 milijonov za dobo dveh let, ni, po mojem nemiroduavnem menenju, še nikak dokaz za to, da so se gospodarski odnosi davkoplačevalcev ravno v teh dveh letih obrnili v toliko na bolje, ampak priča le, da smo se nahajali v dalje trajajoči možnosti — rekel bi — v povečanem prispevanju davkov.

V takem slučaju pa imajo zastopniki naroda dvojno dolžnost. Ako namreč stojimo pred dejstvom, da znašajo dohodki za toliko in toliko več nego je določal proračun, tedaj si moramo ali postaviti vprašanje, da-li ne bi morala vlada natančneje budgetirati, oziroma nekoliko večje dohodke postavljati v proračun, nego se stavljajo, ali pa, kar se mi dozdeva pravilneje, da-li nimamo pravice siliti na to, da se izvestni davki in javna oddajila, če že ne popolnoma odpravijo, pa vsaj zmanjšajo.

V tem pogledu vas nočem spominjati na brezštevilne tožbe, ki so se izražale v tej visoki zbornici o pritisku različnih davkov na davkoplačevalce, ali različnih javnih plačevanj, kakor n. pr. o nesimpatičnem, skoro barbarstvu dotikajočem se in promet ovirajočem zavodu mitnice, katere pristojbine mora plačevati skoro izključno le siromašno prebivalstvo. Odpovedali bi se velikemu parlamentariškemu pravu, ako bi le tihi sožaljem šli mimo groba tolikih milijonov.

Še važneje je vprašanje, ako poštujemo više izdatke. Le-ti so znašali leta 1892 kakih 27, v letu 1893 kakih 22 milijonov. To znaša torej okroglih 49 milijonov. Odkritosrčno moram izjaviti, da nisem imel ni časa ni priložnosti, da bi prav natančno pregledal računske zaključke. Toda po mojem menenju zadobi vsaka opomba na važnosti, ako bi mogli dokazati, da se vendar izdava kaj, kar ni bilo proračunjeno, ali da se je pri posamičnih postavah izdalo veliko več, nego je bilo proračunjeno.

Že v minoletem letu je bilo čuti glasov o tem, in meni ne treba drugzega, nego da se sklicujem na govor njegove ekscelence, bivšega g. finančnega ministra Plenerja, kateri govor je izustil isti leta 1892, ko je bil še poročevalec o tem predmetu; omenil je takrat, da bi bila vladi dolžnost, zahtevati dovoljenja v to od zakonodavnega zastopa v vseh slučajih, ko ne gre za neizogibne in neodložilne izdatke.

V resnici bi v razpravi o takih predmetih v zbornici prišlo na dan želja in potreb, ki bi bile veliko bolj vredne, da se jih pošteva, nego pa ta ali oni izdatek, ki se je storil preko proračuna.

Vsakako je razveseljivo dejstvo, da bode v bodoče po členu VIII finančnega zakona za leto 1897 predložiti državnemu zboru najdalje do leta 1898 zakonski načrt za uporabo morebitnih prebitkov v gospodarstvu za leto 1897, v kolikor se ti prebitki ne porabijo za plačevanje kapitalov državnega dolga.

To določilo je tem bolje, ker je popolnoma obvezno in nam ne bode razpravljati o računskih zaključkih, posezajočih 4 do 5 let nazaj, kakor je bilo n. pr. v letu 1892, ko so prišli v razpravo še le računski zaključki za leto 1887 in 1888. (Poročevalec dr. Beer: 1889).

Po teh opazkah bodi mi dovoljeno, da kaj rečem o prebitkih v gospodarstvu, ki so se nakupičili v zadnjih letih. Po poročilu proračunskega odseka so znašali ti prebitki do leta 1893 215 milijonov goldinarjev. Ako k tej svoti prištejemo še prebitke 1894, 1895 in 1896 leta, potem menim, da ne sežem previsoko, ako rečem, da ukupna svota znaša 280 milijonov. Ti prebitki se, žal, tu pa tam dosežajo ne popolnoma opravičenimi, drakoničnimi sredstvi eksekucije, sosebno o eksekucijah malih posestnikov in obrtnikov; in ker se ti mnogi milijoni vsaj deloma kupičijo po velikem trudu in na gospodarsko škodo malega posestnika in obrtnika menim, da sem dolžan, da stavim nekatera vprašanja do visoke finančne uprave.

Vprašanje bi bilo, kje pravo za pravo leže ti ogromni zneski? Ta vlada in tudi druge vlade so mnoge govorile o tem vprašanju, toda povedati moram odkritosrčno, da nisem dobil jasne slike v tem pogledu. Jaz menim, da od teh ogromnih svot treba porabiti le jeden mal del, morda niti tretjine

ne, v ta namen, da se začetkom leta vodijo vladni poslovi, in da se pokrivajo tekoči izdatki. Kajti znano je, da izvzemši zemljiški davek, ki pa znaša razmerno malo svoto v proračunu, ostali dohodki tekó precej paralelno z državnimi izdatki, izvzemši morda le prve tri mesece v letu.

Drugo vprašanje bi bilo, da-li vlada smatra opravičeno v narodno-gospodarskem pogledu, da vsi ti milijoni morda leže mrtvi. Ako je temu tako, potem znači to vsakako oviranje denarnega prometa, zaprečanje prometa sploh. Tretje vprašanje bi bilo, da-li ne bi bila finančna uprava, ako bi mogla pogrešati bodisi tudi le del teh prebitkov, pripravljena, da jeden del istih porabiti v povspesjevanje sosebno malega in obrtnega kredita. Tisoče slučajev imamo, ko nam pravi vlada, da ne moremo pomagati v tem pogledu, da treba najti sredstev itd.

V tem pogledu imamo vsaj pravico, da izvemo, da-li je absolutno potrebno rečeno nakopičevanje denarja iz davkov, da-li morda nimamo gotovin, katerih poraba bi lahko donesla blagotvornih posledic za velike mase prebivalstva, in ako bi prišlo to pred visoko zbornico, bi le-ta gotovo odobrila, a prebivalstvo bi blagoslovljalo to. (Pohvala.)

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 7. decembra 1895.

Državni zbor. Zbornica poslancev je s dvema tretjinama glasov vsprejela nujnost predloga posl. Russa, zahtevajočega, da se odpravita časniški kolek in prepoved kolportaze (ali svobodnega prodajanja tiskovin). Predlog gledé kolportaze se je izročil tiskovnemu odseku, gledé koleka pa proračunskemu odseku z nalogom, da mu je poročati o tem tekom 14 dnij. Želeli je res, da bi imel kaj vspeha ta predlog. Breme koleka je prebudo, zlasti malemu novinstvu in ovira njega razvoj. Obremenjevanje duševnih proizvodov in onemogočanje siromašnemu ljudstvu, da si ne more držati časopisov, ker so predragi, je reakcionarno in kvarno, kajti s tem se le ovira dozorevanje ljudstva v političkem pogledu. Moderna država pa si more le želeli zdraževati državljane. Le iz zdraževanja ljudstva, iz mase, ki ima lasten kritirij, morejo priti tudi zdraževani in vestni zastopniki, more se poroditi parlament, ki bode stal na višini svoje naloge. Ako bode vedel poslanec, da so njega volilci toliko zdraževani in političsko izveščani, da ga morejo kontrolirati, trudil se bode, da ne dá volilem povoda do graje. Ako so poslanci pridni, je parlament tudi priden. V interesu parlamentarizma torej, v interesu obče blaginje, in v interesu napredka in omike, je želeli, da padejo vendar jedenkrat ograde, ki jih stavlja neprimerno obdačevanje duševnih proizvodov razvoju mas in svobodi v izražanju svojega menenja. Zbornica je vsprejela tudi predlog posl. Pernertorferja, da se izda zakon, glasom katerega naj bode svobodno razširjevanje tiskovin za vso dobo prihodnje volilne borbe.

Na to se je pričela generalna razprava o proračunu. Poslanec Začek je očital vladi, da ni ničesar storila za jednakopravnost obeh narodnosti na Moravskem na sodnem polju. Barwinski je priporočal, da se v interesu narodnega miru ugodi željam Malorusov. Posl. Laginja je povdarjal želje naroda hrvatskega ter je priporočal jednakopravnost vseh narodnosti. Govornik se je dotikal tudi odnosov v Trstu in po okolici. Rekel je, da ti odnosi značijo nevarnost za državo. Za njim je prišel na vrsto slovenski poslanec dr. Gregorec, ki je zahteval jednakopravnost slovenskega jezika v šolah in v uradih. Govornik je omenjal, da so se slovanski narodi jeli približevati drug drugemu ter da so se jeli ljubiti. Z najsolidnejšo zaslombo v teh narodih more Avstrija mirno gledati v bodočnost. Oba govora priobčimo doslovno, čim nam pride stenografski zapisnik.

Srbski kralj se je dne 5. t. m. odpeljal iz Rima v Floreuco. Na kolodvor spremil ga je kralj Umberto. Sindak mesta Rima in srbski odposlanik v Rimu poklonila sta se kralju Aleksandru v slovo.

Nov nemški guverner za Afriko. Guvernerjem za nemške naselbine v vstočni Afriki je imenovan polkovnik Lieberth. Pričakovati je, da bode novi guverner bolj človeški ravnal z ubogimi črnici, nego ta ali oni njegovih prednikov „kulturträgerjev“.

Različne vesti.

Shodi po okolici. Vse popoldne minole nedelje je lil dež. Naravno torej, da so odborniki pol. društva „Edinost“ le skromnimi nadami odhajali na shod k sv. Mariji Magdaleni spodnji, kajti niso mogli računati na obilnejšo udeležbo. Tembolj so bili vzradoščeni, ko so se uverili o svojem priходу, da je bil popolnoma neopravičen njih skepticizem. O njih prihodu je bila natlačena že vsa sobana, v kateri se je imelo vršiti zborovanje, a nad polovico došlih so morali ostati v drugih sobah in deloma tudi na dvorišču — na dežju. Le-ti poslednji so ob oknih poslušali razprave in je bilo čuti neprestano vsklikanje z dvorišča. Vsi zborovalci so napeto pozornostjo sledili razpravam in so podpirali trditve govornikov prav primernimi in umestnimi vskliki. Videti je bilo, da čutijo i oni, kar so čutili govorniki in zborovalci. Tudi tu se je vedlo naše ljudstvo najzorneje in se ni kalil mir na nikak način. Resolucije so se vsprejele navdušenjem in soglasno.

Po shodu je bila jako animirana zabava. Prepevala sta zbor društva „Slava“ (nad 30 pevcev) in pa kvartet društva „Velesila“. Petje je bilo divno — plod truda izbornega pevovodje Pižona. Dá, mi tržaški Slovenci smemo biti ponosni na svoja pevska društva! Razume se ob sebi, da ni manjkalo primernih in navdušenih naptic. Prvi je napival stoloravnatelj dr. Gregorin, potem so sledili Anton Miklavc, Maks Cotič, Miloš Kamušič, Mate Mandić in Sanci-Drejač. Sosebno o govoru g. Mandića je priklopilo navdušenje do vrhunca, ko je povdarjal, da vsi predsedniki in odborniki ne zmorejo ničesar, ako nimajo za seboj ljudstva, ako so generali brez armade. Poštenim okoličanom, masi, gre čast in hvala; njih zasluga je, da se naši shodi vrše toli sijajno. Pred odhodom so vsi pevci zapeli skupno tisto majestetično „Jadransko morje“. Mogočno je donelo v temno noč, v znak, da na bregovih tega morja še živi pošten in svoja prava zahtevajoči slovanski rod. Dež je lil, ko smo se vračali v mesto. A kdo bi se menil za dež, ko smo nosili uverjenje seboj, da ta dan ni bil zgubljen, za naše narodno delo in da stoji še krepka slovenska straža ob meji med tržaškim ozemljem in našo Istro. Nam pa je izvršiti še jedno dolžnost v imenu odbornikov pol. društva „Edinost“: zahvaliti nam je g. Miklavca najprisernejše na zares slovanski gostoljubnosti.

Danes popoldne bo de shod v Rocolu, v gostilni gosp. Prašelná št. 67 (za kasarno domobrancev). Rocolci! Posnemajte lepi izgled Magdalencanov!

Imenovanje Finančnega ravnateljstva predsedništvo v Trstu imenovalo je carinarja Frana Petermana v Podgradu kontrolnim asistentom pri užitniškem uradu na Kolonji v Trstu.

Zaradi današnjega praznika odpade današnje večerno izdanje našega lista, t. j. izdanje za sredo 9. t. m. Prihodnja številka izide v četrtek, dne 10. t. m. ob navadni uri.

„Famoso tabor di Prosecco“ nazivlja katoliški „Amico“ shod pol. društva „Edinost“ na Proseku. Temu poštenjaku je torej oni shod „famoso“, da si so slavne c. kr. oblasti izrekle, da se je prav oni shod vršil strogo z a k o n i t c. Po menenju tega katolika se torej mi Slovenci sploh ne bi smeli shajati, niti po strogih predpisih zakonov. Ali je ta poštenjakovič zbrisal iz svojega slovarja pojem „zakona“, kadar sodi o nas in našem gibanju? Mar meni res, da mi nismo deležni varstva avstrijskih zakonov? Ali ni to skrajna frivolnost, ako „katoliški“ list zasmehuje z „famoso“, kar so c. kr. oblasti posebnim odlokom pripoznale kakor zakonito? Ta katoliški list je menda prav tistega menenja, kakor komisar Vidusso: da namreč na tržaškem ozemlju — zlasti pa za Slovence — ne veljajo avstrijski, ampak tisti zakoni, ki stoje v — „Piccolo“. Tudi komisar Vidusso se je na prvem shodu na Opčinah skliceval na to, kar stoji v — „Piccolo“. Pa saj ne more biti drugače, nego da soglašajo s Piccolom oni, kdor — laže!! „Piccolo“ laže, da hočemo mi odtrgati okolico od mesta v političnem in administrativnem pogledu, in z isto lažjo otepa okolo sebe tudi „Amico“. „Amico“ sodi o naših shodih istotako kakor „Piccolo“. Sorodni si duši si podajati roki. Te harmonije mi nikakor nečemo motiti, ali protestovati moramo proti temu,

da bi o našem verskem mišljenju sodili ljudje, ki se ne sramujejo židovskega zaveznitva, in taki ljudje se shajajo okolo „Amica“.

Dobra je je zasolil! Včeraj je šel neki okoličan na magistrat, da plača neki davek. Pozdravil je po slovenski in se je menda s tem jako slabo priporočil poslušajočim uradnikom. Seveda ga niso hoteli razumeti in so ga pošiljali — domov. Rekli so mu: Andè via di qua! Okoličan pa ni hotel razumeti tega: Andè via! Potem so ga jeli kregati, ker je imel klobuk na glavi. Okoličan se je odrezal po slovenski: „Jaz že vem, kaj se spodobi, ali odkril se nisem zato, ker ne vidim nikjer cesarjeve podobe. Ali smo v Kalabriji, ali v Avstriji?! Kje smo?!“ In o čudež: sedaj so ga razumeli tudi gg. uradniki, kajti eden njih je zavrnil okoličana: „Saj tudi v cerkvi ni cesarja, pa se vendar odkrivajte, kadar vstopite“. — Toda okoličan se je odrezal zopet: „V cerkvi se odkrivam, ker se tam molí Boga in molí za cesarja!“

Posteno se je odrezal ta naš okoličan. Res lepa je ta: sedaj bi hoteli že primerjati svojo palačo — s cerkvijo. Tako daleč še nismo.

„Naplica ni nikoli dobra“. Pod tem naslovom smo bili priobčili v izdanju od 22. oktobra t. l. št. 127, vest, kako je neka nakaznica potrebovala cel mesec dni za pot iz Materije v Pomjan. Ravnateljstvo pošte nam javlja sedaj, da je uvelo strogo preiskavo. Vzrok zamudi pa da je bil jedino ta, ker je odpošiljatelj po pomoti adresoval v Paziu, mesto v Pomjan. Poštno ravnateljstvo zatrja tudi, da so vsi poštni uradi, ki so imeli posla s to nakaznico, postopali strogo po veljavnih predpisih.

Iz Rojana nam pišejo: V nedeljo je bil pogreb očeta jednega člana pevskega društva „Zarja“. Pričakovali smo torej, da društvo „Zarja“ skaže pokojniku zadnjo ljubav po načinu, od nekdanj običajem in proti kateremu načinu ni bilo nikdar nikakega prigovora. Ali motili smo se. Društvo je pač zapelo žalostinko pred hišo žalosti, ali v cerkvi — je molčalo. Čuden, jako čuden se nam je zdel ta molk in mi ne moremo drugače, nego da vprašamo slavno društvo, za kaj je opustilo staro, lepo in v nas toli omiljeno navado? Zakaj ni pelo v cerkvi, ker vendar mislimo, da je društvu celó dolžnost, da sočutstvuje se svojimi členi, kadar jih je zadela rodbinska nesreča?!

Členi „Slovenske Matice“ v Rojanu, Barokovljah, na Proseku in na Opčinah se opozarjajo, da je za te kraje imenovan poverjenikom gospod Josip Katalan v Rojanu. Pozivljajo se torej, da temu gospodu čim prej dopošljejo svoje prispevke.

Miklavžev večer „Tržaškega Sokola“. Ta veselica je tradicionalna v nas, a tradicionalen je bil tudi ačin, kakor se je izvršila ista minole sobote: Sokolova dvorana je bila natlačena velikih in malih otrok. „Miklavž“ pa ni prinesel le cele vrste dobrih opominov, ukorov in pohval, za razne otroke in otročice — kakor so že bili „poredni“ ali „prični“ — ampak, tudi cele skladnice daril. Sploh je bilo letos razdeljevanje daril nenavadno animirano. Pred nastopom „Miklavža“ so udarali tamburaši in peli pevci „Slov. pevskega društva“. Obojni so vršili svojo nalogo precizno in so mnogo pripomogli k animirani zabavi. To isto moramo povedati o diletantih, ki so uprizorili igro „Dva sodnika“. Po odstopu „Miklavževem“ je sledila jako animirana zabava. Ob tej priliki smo videli mnogo obrazov, nenavadnih dosedaj na „Sokolovih“ veselicah, zbok česar moramo soditi, da se simpatije do vrlega „Sokola“ širijo bolj in bolj.

Vojaški poveljnik na Dunaju. Nj. Vel. cesar je odpozval fmlt. Handla-Mazzettija od službe vojaškega zapovednika mesta dunajskega imenovavši ga predsednikom najvišjega vojaškega sodišča v Krakovem. Na Handlovo mesto je imenovan fmlt. Heinrich Engel poveljnikom na Dunaju.

Izpred porotnega sodišča. V petek je pričela najzanimivejša razprava sedanjega zasedanja, razprava proti zakonskima Persič, obtoženima umora, oziroma goljufije. Za to razpravo so bili določeni trije dnevi. Svedokov je bilo pozvanih 28 toda dva sta se opravičila. Ker obtoženca in svedoki nista umela italijanski, ampak govoré hrvatsko narečje, morala se je razprava vršiti, to je umevno samo ob sebi, s pomočjo tolmača.

Obtožni spis je bil jako obsežen. Obtožena sta bila: 31letni kmet Peter Persič iz Ralca, bi-

vajoči v Gabrovem, občine Lovrana, hudodelstva premišljenega umora in goljufije ter 30letna njegova žena Marija Persič, rojena Skalamera, iz Kalca, stanujoča v Gabrovem, hudodelstva skrivnje goljufije.

Kratko povedano, temeljila je obtožba na teh-le dejstvih: Premožna posestnika Andrej in žen mu Marija Persič v Gabrovem nista imela otrok. Zato sta si vzela za „svojega“ sedanjega obtoženca Petra, bratranca žene Marije. Andrej Persič je imel 58, žena mu Marija pa 56 let. Bolehni Andrej je podaril Petru takoj polovico svojega imetja, toda Jakobni Peter bi rad imel vse posestvo. Leta 1893 se je Peter oženil z Marijo Skalamero. Žena se je priselila k svojemu možu, torej v obitelj Andreja Persiča, kjer je stanoval tudi Andrejev brat, Jurij Persič. Lani, koncem oktobra meseca, obolel je Andrej Persič nenadoma. Samo 3 dni je bil bolan, dne 1. novembra je umrl. Dne 10. decembra, lani, obolel je Andrejev brat Jurij Persič. I on je bil samo 2 dni bolan in je umrl. Dne 23. decembra pa je umrla Andrejeva udova, Marija Persič. Ta okolščina, da so v tako kratkem času umrli trije člani jedne in iste obitelji, vsi po jako kratki bolezni, opravičila je sum, da je Peter zavdal vsem trem. Oblasti so dale izkopati vsa tri trupla in našli so arzenika vostankih vseh treh.

Predno pa so umrle omenjene tri osebe, prišel je Peter Persič k odvetniku dr. Stangerju na Volosko, kjer se je predstavil kakor posestnik Andrej Persič in je dal Andrejevo oporoko premeniti povsem sebi v korist. Pozneje je ponovil isto s svojo ženo, katero je predstavil odvetniku kakor Andrejevo udovo Marijo. Ta falzifikovani testament je predložil Peter Persič zatem sodišču, da ga isto vknuži kakor jedinega dediča.

Razprava je končala minolo nedeljo ob velikem zanimanju občinstva. Andrej Persič je najodločneje tajil toliko umore, kolikor goljufijo z oporoko. Gledé umorov je trdil, da ne zna ničesar, gledé testamenta pa, da je avtentičen in da je bila udova Marija osebno žnjim pri odvetniku dr. Stangerju. Umevno je, da so svedoki ovrgli njegove trditve. Marija Persič je odkritosrčno priznala svojo skrivnjo, toda povdarjala je, da je igrala ulogo udove le vsled tega, ker ji je nje mož to ukazal in se ji zagrozil. Ubogala da ga je iz strahu.

Peter Persič je bil oproščen hudodelstva umora, obsojen pa je bil radi goljufije na 6 let ječe, žena mu Marija je bila oproščena popolnoma.

Včeraj je bila razprava proti 23 letnemu težaku Ivanu Flegu, kateri je dne 2. novembra t. l. v Šklednju umoril delavca Sanciina. O tej razpravi sporočimo obširneje v prihodnjem izdanju. Za danes omenjamo le, da je Flego obsojen na 4 leta težke ječe radi ubojstva.

Obustavljena razprava. Kakor smo bili že javili, določena je bila za jutri razprava proti g. Matku Mandiću, uredniku „Naše Sloge“, obtoženemu žaljenja na časti potom tiska na ten-lju ovadbe trgovskega pomorskega kapitana, Pija Ivancicha. Ker pa sti se stranki poravnali prijateljskim potom, umaknena je tožba in vsled tega je dotična razprava obustavljena.

Samomor. Minolo soboto ustrelil se je v Trstu službujoči poročnik c. in kr. mornarnice, Egon Klein. Sprožil si je hitec iz revolverja v desno senco. Siromak se je boril s smrtjo dolgih 20 minut. Bil je še-le 30 let star in jako priljubljen med svojimi tovariši. Ustrelil se je brčkone v trenotku, ko ga je napadla nervoznost.

Delovanje zdravniške postaje tržaške. Tekom minolega meseca iskale so stranke v 734 slučajih pomoči na zdravniški postaji; in sicer v 464 slučajih došle so stranke na postajo, v 270 slučajih pa so morali zdravniki izven postaje na pomoč. Razmerne največ opravila imeli so dne 26. (38 slučajev), razmerno najmanj pa dne 5. in 7. (po 17 sl.).

Tedenska statistika tržaška. V tednu od 22. do 28. min. m. rodilo se je v področju mestne občine tržaške 72 zakonskih otrok (42 možkih in 30 ženskih) ter 14 nezakonskih (6 možkih, 8 ženskih). Razven teh je bil 1 mrtvoroden. — V isti dóbi je umrlo 111 oseb (62 možkih, 49 ženskih). — Zdravniški izkaz navaja med vzroki smrti: 4 slučaje óšpic, 5 sl. dávice, 2. sl. legárja

1 sl. driske, 9 sl. jetike, 1 sl. vnetja sôpnih organov, 1 samomor itd.

Kužne bolezni v tržaški občini. V tednu od 28. min. do 5. t. m. je bilo prijavljenih v področju mestne občine tržaške 24 slučajev ôšpic, 23 sl. dâvice in 6 sl. legârjeve mrzlice. Umrlo je 5 oseb za ôšpicami, 5 za dâvico in 2 za legârjevo mrzlico.

Legâr v Pulju. Vsi zdravniki v Pulju imajo noč in dan opravila z legârjem. Res je ni obitelji, v kateri ne bi bil vsaj jeden bolnik za legârjem. V civilni bolnišnici je okolu 250 takih bolnikov in ni več postelj na razpolago. V vojaški bolnišnica je preko 500 bolnikov za legârjem. Oblasti so odredile, da je provizorično zopet odpreti bolnišnico v Vodnjanu. Vodnjaki so se izčistili in voda kemiški analizovala. Več vednjakov so zaprli, ker je bila voda sprijena. Občinstvu se priporoča v posebnih razglasih, da uživa le zavrete vodo. Vojaštvo ne sme iz vojašnice na prehode in niti podčastniki ne dobivajo dovoljenja izostajati po noči izven vojašnice. Hrana se je vojakom priboljšala, kajti dobivajo večerjo in vina. S kratka; karkoli je možno storiti, to sosterile oblasti, da zaprečijo širjenje te kuge.

„Klub slovenskih tehnikov na Dunaju“ boče praznoval petletnico svoje ustanovitve z obdržavanjem slavnostne seje, katera se boče vršila v četrtek 10. decembra t. l. točno ob 8. uri zvečer v Saglovi restavraciji „Zum scharfen Eck“ IV. Kleinschmidgasse 5. Slovanski in posebno slovenski gostje dobro došli!

Utihotapljen tobak. Posebna finančna komisija je našla na Lloydovem parniku „Iris“, došlem iz Dalmacije v Trst, 60 kg., in po novem preiskovanju še 8 kg. vtihotapljenega, skritega tobaka. Klasično je, da izmed moštva nihče ni hotel znati, kakó je prišel tobak na parnik, niti se nihče ni hotel priznati lastnikom vtihotapljenega tobaka. Odgovornost pade torej na kapitana.

Samomor ubijalca. Iz ogerskega mesteca Namet-Kereszt javljajo, da je tamošnji zasebnik Filip Stein ubil svojo postarno soprogo, da je mogel nadaljevati že pričetni ljubinski odnošaj z neko mlado udovo. O tem zločinu je znal Steinov sosed. Zagrozil se mu je, da ga ovadi sodišču. Ta grožnja je morilca tako prestrašila, da je zažgal svojo bajto in se zatvoril v gorečo zgradbo. Ko so prihiteli gasilci, bil je Stein že spremenjen v oglje.

Koliko cenil francoska akademija človeško življenje. O tej stvari poročajo francoski listi na podlagi nagrad, ki jih je izplačala akademija glasom dokumentov, nahajajočih se v arhivu akademije. Takó n. pr. je leta 1838. neki Alojzij Braun rešil življenje 49 osebam. Akademija je poklonila junaku darilo, vredno 3000 frankov. Leta 1848. je nekdo rešil 52 osebam življenje. Dobil je 5000 frankov premije in leta 1861. je meščan Peter Espagne rešil življenje 18 svojih someščanom in akademija mu je za ta čin naklonila nagrado 2000 frankov. V razmerju števila rešenih in izplačani nagradi cenila je torej francoska akademija življenje jedne osebe: leta 1838. — 71 frankov, leta 1848. — 96 fr. 15. in leta 1861. pa nekaj preko 111 frankov. Sicer ni mnogo, vendar pa se kaže nekaj „napredek“.

O umoru Cecchijeve ekspedicije sporočil je vodja italijanskega konzulata v Zanzibaru, Marvasi, ministerstvu za zunanje stvari te-le podrobnosti:

Generalni konzul Cecchi je dospel v Magdiš dne 23. novembra na oklopnici „Volturno“. Sestavil je karavano, da obišče obrežje reke Uebi-Shebeli. Odšel je dne 25. novembra. Spremljala sta ga poveljnik oklopnice „Stafetta“, Maffei, in poveljnik „Volturno“, Mongiardini. Nadalje so se mu pridružili: ravnatelj carinskega urada v Magdišu, 7 častnikov, jeden mašinist, jeden kurilec, 2 sluge in 2 mornarja. Karavano je spremljalo 70 oboroženih Aškarcev in belih vojakov na konjih. Karavana je hodila 5 ur, potem se je utaborila 20 kilometrov od Magdišu, da prenoči. Ko je nastopila noč, napadli so črní Somali tabor in ubili o tej priliki šest Aškarcev. Italijanska straže so odbile ta napad, ustrelivši marsikojega črnca. O zori se je karavana dvignila, da se umakne nazaj v Magdiš. Somali so nadlegovali karavano, napadaje neprestano. Karavana je nadaljevala svojo pot v neredu, dokler niso pobegnili ali padli vsi Aškarci. Evropejci karavane morali so zatem podležti ogromni sili Somalijev. Rešili so se jeden

sluga in 2 mornarja. Aškarcev je padlo 18, 17 pa jih je bilo ranjenih.

Iz Zanzibara došlo službeno poročilo se glasi: Italijanskega generalnega konzula Cecchija, poveljnika vojnihi ladij „Volturno“ in „Stafetta“ in 7 častnikov, ubili so Somali pri Moyodorsu. Sto môž pa je ranjenih.

Razprava proti morilcem Stambuleva. Iz Srečca poročajo, da prične ta razprava dné 21. t. m. pred tamošnjim sodiščem.

Masakracije v azijski Turčiji. Iz Carjegrada poročajo, da je kakih 10.000 Kurdiv udrló v pokrajino Namurethe, kjer pod pretvezo, da jim je maščevati stara žaljenja, moré Turke, plenijo in požigajo.

Skrajna komoditeta. Emir (vladar) v Afganistanu si je naročil v Londonu bicikel. Toda komodni gospod ne bode sam gonil svojega kolesa, ampak, kakor pravega kneza, vozil ga bode sluga!

Smešna reklama. Tovarna užigalnic v Stratfordu dala si je natiskati na svoje škatljce etikete, na katerih je bilo čitati: „Ščitite le angleško obrt! Kupujte samo angleške užigalnice!“ Na istih etiketah pa je zdolaj čitati majhnim tiskom: „Tisek tiskarne I. Greif Hamburg“. In res je dala dotična tovarna tiskati te etikete za reklamo angleški industriji v — Nemčiji, ker je tam tisek ceneji nego na Angleškem.

Koledar. Danes (8.): Prečisto spočetje Marije Device. — Jutri (9.): Sir, škof; Valerija, dev. muč. — Mlaj. — Solnce izide ob 7. uri 30 min., zatoni ob 4. uri 12 min. — Toplota včeraj: ob 7. uri zjutraj 4-5 stop., ob 2 pop. 10 stop. C.

Loterijske številke, izžrebane dné 5. t. m.:
Trst 25, 24, 16, 23, 50.
Linc 67, 9, 24, 64, 43.

Najnovejše vesti.

Budimpešta 7. Zbornica poslancev je vsprejela z veliko večino budgetni provizorij za prve 4 mesece 1897.

Most 6. Včeraj ob 11. uri po noči se je zopet jela nekoliko udirati zemlja, kjer se je dogodila katastrofa v mesecu septembru. Na nekaterih poslopjih so nastale razpokline.

Hamburg 6. Dva shoda žensk, žen in hčeri štrajkujočih delavcev, sta vsprejela resolucijo, v kateri izjavljajo, da hočejo zvesto vztrajati z štrajkujočimi, ter jih vsodbujati, da se ne udajo in da ohranijo močn jedino orožje or anizacijo.

Podpisano naznanja gg. pevcem in pevkijam, da bode v sredo, dne 9. t. m. ob 8½ uri zvečer skupna vaja v telovadnici „Tržaškega Sokola“, Via Farneto na vogalu Via Amalia.

Trst, 7. decembra 1896.

Predsedništvo.

Trgovinske brzojavke in vesti.

Budimpešta. Pšenica za jeson — — — — — za spomlad 1898 8.12 do 8.13 Oves za spomlad 5.98—5.95. Rž za spomlad 6.78—6.79. Koruza za maj-juni 1897. 3.97-3.98 Pšenica nova od 78 kil. f. 8.45—8.50 od 79 kil. 8.35—8.40. od 80 kil. f. 8.45—8.50 od 81. kil. f. 8.50 8.55 od 82 kil. for. 8.65 8.70. Jačmen 6.10—8.— prosa 5.65—6.10.

Pšenica: Slabe ponudbe, omejeno povpraševanje. Trg rezerviran. Prodaja le 8000 mt. st. Vreme: lepo. **Praga.** Neratimirani sladkor for. 12.—, november december 12.15. mrzlo.

Praga. Centrifugal novi, postavljene v Trst: t. carino vred odpošiljatelj precej f. 93.50 93.75 Concasse 84.50—84.75 Cetvorni 86.—.—. V glavah sodih 87.—.— **Havro.** Kava Santos good average za december 60.50 za april 61.—.

Hamburg. Santos good average za december 49.50 za za mare 1897. f. 50.75, za september 52.—

Dunajska borza 7. decembra 1896

	danes predvčeraj
Državni dolg v papirju	101.35 101.35
„ „ v srebru	101.35 101.35
Avstrijska renta v zlatu	122.65 122.70
„ „ v kronah	100.75 100.80
Kreditne akcije	365.10 364.10
London 10 Let.	119.90 119.90
Napoleoni	9.52 9.53 1/2
20 maric	11.76 11.76
100 Ital.	45.52 45.42 1/2

ŽELEZNIŠKI VOZNI RED.

a) **Državna železnica.** (Postaja pri sv. Andreju)
Od dné 1. oktobra 1896.

ODHOD:
6.30 predp. v Herpelje, Ljubljano, na Dunaj, v Beljak.
8.35 „ v Herpelje, Rovinj, Pulj, Divačo in na Dunaj
4.40 popol. v Herpelje, Divačo, Dunaj Pulj in Rovinj.
7.30 „ v Herpelje (in od Herpelje brzovlak v Pulj, Divačo, na Dunaj, v Beljak.)

Lokalni vlak ob praznikih
2.20 popol. v Divačo.

DOHOD:
8.05 predp. iz Ljubljane, Divače, Herpelje.
9.50 „ iz Pulja, Rovinja.
11.15 „ iz Herpelje, Ljubljane, Dunaja.

7.05 popol. iz Pulja, Ljubljane, Dunaja.
9.45 „ brzovlak iz Pulja, Rovinja, Dunaja, Beljaka
Ljubljane,
Lokalni vlak ob praznikih:
8.35 popol. iz Divače.

Javna zahvala

Podpisano predsedništvo se tem potom najtopleje zahvaljuje visokorodnemu g. višjemu sodnemu svetovalcu Franu Legatu, na podarjenih knjigah (nad 100), kakor tudi gg. Petru Miheliču in Milanu Bogadiju na brezplačni ureditvi društvene knjižnice.

Predsedništvo „Del. podp. društva“.
Predsednik: Tajnik:
Mate Mandić. Vinko Perušek.

Utemeljena leta 1859
trgovina z vinom na drobno in debelo
tvrdke Frane Radič-a v Bolu, Dalmacija,
priporoča svojo odlikovano zalogo naravnega vina črnega in rudečega (šiller). Grozdje trga v svojih vinogradih, tlači isto največo opreznostjo ter pripravlja po najracionalni metodi polierne analogije. Naročbe vsprejemajo se od 10 litrov naprej proti gotovini franke Bol. — Do 20 litrov pošilja se v steklenicah, a od 20 litrov naprej v sodčkih proti povrnitvi itatega na stroške stranke. Cene najugodnejše

Narodnjakinje!

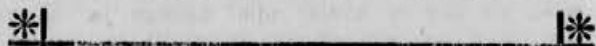
Dovoljujem si Vas opozoriti na svoje veliko skladišče oglja, drv, premoga in koksa v ulici S. Zaccaria šte. 1 (mej ulicama Chiozza in farneto).

Ker izdelujem od navedenih predmetov nekatere na lastno režijo, nekatere pa sem si nabavil pod najugodnejšimi okolnostmi, prepričan sem, da vas zamorem v vsakem obziru zadovoljiti.

Jamčim za točno postrežbo in poštene vago ter se priporočam z vso

udanostjo

Vekoslav Grebeno.

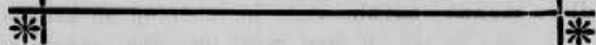

Zdravljenje krvi

Čaj „Tisečerni cvet“ (Millefiori).

Čisti kri ter je izvrstno sredstvo proti onim sludajem, če peče v želodcu, kakor proti slabemu probavljanju in hemoroidam. Jeden omot za ozdravljanje, stoji 50 nč, tor se dobiva v odlikovani lekarni

PRAXMARER „Ai due Mori“ Trst, veliki trg.

Borzni trg št. 14

Sedanja razstava:
Siljajno potovanje
preko Milana in
Turina; ogled na
Ast; Moncalieri
in otok Cantone.

Ustoppina

20 novč. otroci

10 nov.

LA FILIALE

BANCA UNION TRIESTE

s' occupa di tutte le operazioni di Banca e Cambio - Valute.

a) Accetta versamenti in conto corrente abbuonando l'interesse annuo per banconote 2 1/2% con preavviso 5 giorni 3 1/2% „ „ 12 „ 3 1/2% „ „ 4 mesi fiasco 3 1/2% „ „ 8 „ per Napoleoni 2 1/2% con preavviso di 20 giorni 2 1/2% „ „ „ 40 „ 2 1/2% „ „ „ 3 mesi 3 „ „ „ „ 6 „

Il nuovo tasso d'interesse principierà a decorrere sulle lettere di versamento in circolazione a datare del 3 Marzo rispettivamente dal 10 Marzo a secondo del relativo preavviso.

b) In banco giro abbuonando il 2 1/2% interesse annuo sino a qualunque somma: prelevazioni sino a flor. 20.000 — a vista verso chèque; importi maggiori preavviso avanti la Borsa. Conferma versamenti in apposito libretto.

c) Conteggia per tutti i versamenti fatti in qualsiasi ora d'ufficio lavaluta del medesimo giorno.

Assume dei propri correntisti: l'incasso d i conti di piazza, di cambiali per Trieste, Vienna, Budapest ed altri principali città; rilascia loro assegni per queste piazze, ed accorda loro la facilità di domiciliare effetti presso la sua cassa franco d'ogni spesa per essi.

d) Rilascia Vaghiadel Banco di Napoli, pagabili ovunque presso gli stabilimenti del Banco e presso i suoi rappresentanti e corrispondenti facoltati alla emissione degli insegni.

e) S'incarica dall'acquisto e della vendita di effetti pubblici, valute e divise nonché dell'incasso d'assegni, cambiali e coupons, verso modica provvigione.

Sulle lettere di versamento attualmente in circolazione il nuovo tasso d'interesse entrerà in vigore al 25 corr. e rispettivamente al 2 Marzo a. c. a seconda del rispettivo preavviso.

Trieste, 20. Febbraio 1896. 1 12